

คู่มือรายละเอียดตัวชี้วัด

การประกันคุณภาพภายใน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปีการศึกษา 2553

คำนำ

คู่มือรายละเอียดตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2553 จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการตรวจประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2553 แบ่งออกเป็น 9 องค์กรประกอบ 43 ตัวชี้วัด ซึ่งตัวชี้วัดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รวมทั้งตัวชี้วัดการจัดลำดับมหาวิทยาลัย (WUR)

คู่มือรายละเอียดตัวชี้วัดการประเมินคุณภาพภายในปีการศึกษา 2553 ได้แสดงรายละเอียดคำอธิบายตัวชี้วัด ที่มาของตัวชี้วัด สูตรการคำนวณ และได้ปรับปรุงคำอธิบายตัวชี้วัดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ
มีนาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
ตารางสรุปตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2553	1
ตารางสรุปตัวชี้วัดระดับคณะและหน่วยงาน	2
รายละเอียดตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน	
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน	5
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน	9
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมพัฒนานักศึกษา	31
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	37
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม	53
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	59
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	65
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	73
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	77
ภาคผนวก	
ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานระดับคุณวุฒิ	87
ตารางรายงานข้อมูลพื้นฐาน (common data set) ปีการศึกษา 2553	88
จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ปีการศึกษา 2553	98
ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัด	102

ตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2553

องค์ประกอบ	I	P	O	รวม
	Input	Process	Output	
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน		1		1
2. การเรียนการสอน	4	5	5	14
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา		2	1	3
4. การวิจัย	1	3	5	9
5. การบริการวิชาการแก่สังคม		2	2	4
6. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม			3	3
7. การบริหารและการจัดการ		4		4
8. การเงินและงบประมาณ		1		1
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ		1	3	4
รวม	5	19	19	43

ตารางสรุปจำนวนตัวชี้วัดการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2553

องค์ประกอบ			ที่มา	I-P-O	คณะ	หน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน						
1	1.1	กระบวนการพัฒนาแผน	สกอ.1.1	P	✓	ทุกหน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน						
2	2.1	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	สกอ.2.1	P	✓	ส.บริหารและพัฒนาวิชาการ
3	2.2	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	สกอ.2.2	I	✓	
4	2.3	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	สกอ.2.3 สมศ.14	I	✓	
5	2.4	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	สกอ.2.4	P	✓	กองการเจ้าหน้าที่
6	2.5	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	สกอ.2.5	I	✓	ศูนย์คอมพิวเตอร์ สำนักวิทยบริการ ส.บริหารและพัฒนา วิชาการ กองอาคารฯ กองแผนงาน กองกิจการนักศึกษา
7	2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	สกอ.2.6	P	✓	สำนักนวัตกรรมการเรียนการสอน
8	2.7	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	สกอ.2.7	P	✓	
9	2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	สกอ.2.8	O	✓	กองกิจการนักศึกษา
10	2.9	บัณฑิตปริญญาตรีที่ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	สมศ.1	O	✓	
11	2.10	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	สมศ.2	O	✓	
12	2.11	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.3	O	✓	
13	2.12	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์	สมศ.4	O	✓	
14	2.13	ร้อยละของนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	WUR.	I	✓	
15	2.14	ร้อยละของนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปและมาจากต่างประเทศต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	WUR	P	✓	

องค์ประกอบ			ที่มา	I-P-O	คณะ	หน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา						
16	3.1	ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	สกอ.3.1	P	✓	กองกิจการนักศึกษา
17	3.2	ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	สกอ.3.2	P	✓	กองกิจการนักศึกษา
18	3.3	เงินบริจาคจากศิษย์เก่า	WUR	O	✓	
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย						
19	4.1	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	สกอ.4.1	P	✓	สำนักบริหารการวิจัย
20	4.2	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	สกอ.4.2	P	✓	สำนักบริหารการวิจัย
21	4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	สกอ.4.3	I	✓	
22	4.4	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	สมศ.5	O	✓	
23	4.5	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	สมศ.6	O	✓	
24	4.6	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	สมศ.7	O	✓	
25	4.7	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	ก.พ.ร.	O	✓	
26	4.8	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติ	WUR	O	✓	
27	4.9	ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่ออาจารย์และนักวิจัยทั้งหมด	KKU	P	✓	
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม						
28	5.1	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	สกอ.5.1	P	✓	ศูนย์บริการวิชาการ
29	5.2	กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	สกอ.5.2	P	✓	ศูนย์บริการวิชาการ
30	5.3	ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ	สมศ.8	O	✓	

องค์ประกอบ		ที่มา	I-P-O	คณะ	หน่วยงาน	
		การพัฒนาการเรียน การสอนหรือ การวิจัย				
31	5.4	การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	สมศ.9	O	✓	
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						
32	6.1	ระบบและกลไกการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	สกอ.6.1	P	✓	สำนักวัฒนธรรม
33	6.2	การส่งเสริมและสนับสนุนด้าน ศิลปะและวัฒนธรรม	สมศ.10	P	✓	สำนักวัฒนธรรม
34	6.3	การพัฒนาสุนทรีย์ภาพในมิติทาง ศิลปะและวัฒนธรรม	สมศ.11	P	✓	สำนักวัฒนธรรม
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ						
35	7.1	ภาวะผู้นำของกรรมการบริหาร สูงสุดและผู้บริหารทุกระดับของ คณะ/หน่วยงาน	สกอ.7.1 สมศ.12 สมศ.13	P	✓	ทุกหน่วยงาน
36	7.2	การพัฒนาคณะ/หน่วยงานสู่ องค์กรแห่งการเรียนรู้	สกอ.7.2	P	✓	ทุกหน่วยงาน
37	7.3	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการตัดสินใจ	สกอ.7.3	P	✓	ทุกหน่วยงาน
38	7.4	ระบบบริหารความเสี่ยง	สกอ.7.4	P	✓	ทุกหน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ						
39	8.1	ระบบและกลไกการเงินและ งบประมาณ	สกอ.8.1	P	✓	ทุกหน่วยงาน
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ						
40	9.1	ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน	สกอ.9.1	P	✓	ทุกหน่วยงาน
41	9.2	ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ ของการจัดตั้งคณะ	สมศ.16	O	✓	
42	9.3	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของคณะ	สมศ.17	O	✓	
43	9.4	ผลการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหา สังคมในด้านต่างๆของคณะ	สมศ.18	O	✓	

องค์ประกอบที่ 1
ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์
และแผนการดำเนินงาน

ตัวชี้วัดที่ 1.1	: กระบวนการพัฒนาแผน
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 1.1
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีงบประมาณ 2553 (1 ตุลาคม 2552- 30 กันยายน 2553)

คำอธิบาย :

ในการดำเนินพันธกิจหลักจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากลและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น ต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของคณะและหน่วยงานในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะและหน่วยงานและได้รับความเห็นชอบจากกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุด โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติ ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของคณะและหน่วยงาน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551 – 2554)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ไปสู่ทุกหน่วยงาน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปีและค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุดเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของกรรมการประจำคณะหรือกรรมการบริหารสูงสุดไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 - 7 ข้อ	ดำเนินการ 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

ตัวชี้วัดที่ 2.1	:	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 2.1
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของคณะ ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ *(การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสายาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสายาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย)*
(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)
4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้น ตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรก และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร
5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้น ตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตร ที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

1. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)
2. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และ ปริญญาเอก) มีจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว
2. การนับจำนวนนักศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับตามจำนวนหัวนักศึกษาในปีการศึกษานั้นๆและนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง
3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ ครบ 5 ข้อตาม เกณฑ์ทั่วไป และ ครบถ้วนตาม เกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

- ตัวชี้วัดที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.2
- ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความกลุ่มลึทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของคณะในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของคณะ

เกณฑ์การประเมิน : คณะสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หรือ

2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 70 ขึ้นไป

หรือ

2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 15 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก =	$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (รวมลาศึกษาต่อ)}}$
--	---

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =	$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 5}{70}$
---------------	---

หรือ

- ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
- แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =	$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} \times 5}$
	15

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
3. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือน กับมหาวิทยาลัย

- ตัวชี้วัดที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.3
- ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะถือเป็นขุมปัญญาและมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ ของคณะ

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หรือ

2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 35 ขึ้นไป

หรือ

2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 10 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$\text{ร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (รวมลาศึกษาต่อ)}}$
--

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} \times 5}{35}$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

	ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
คะแนนที่ได้ =	$\frac{\text{เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} \times 5}{10}$

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
2. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัดที่ 2.4	:	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 2.4
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของคณะ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจหรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 2.5 : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
 ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.5
 ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน คณะควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดการหรือจัดบริการให้นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้าน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่อง ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 – 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นำรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi ของมหาวิทยาลัย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 2.6	:	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 2.6
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลสถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทูกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ ทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยหรือกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. คณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น
2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบันที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2-3 ข้อ	ดำเนินการ 4-5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ	ดำเนินการ 7 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
 ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.7
 ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติและคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ครอบคลุมระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ที่จัดโดยสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ง :

1. มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ และครบถ้วนตาม เกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

- ตัวชี้วัดที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 2.8
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาตินวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ (เป็นหน่วยงานที่ไม่มีเกี่ยวข้องใดๆ กับมหาวิทยาลัยขอนแก่น)

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วม การคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 2.9	:	บัณฑิตปริญญาตรีที่ไ้ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 1
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาใดๆ ที่ไ้ทำงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไ้ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้วและผู้ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

(ใช้ข้อมูลผลการสำรวจภาวะการไ้ทำงานของบัณฑิต จากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อยร้อยละ 80) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 80 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

- จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ไ้ทำงานทำ
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
- จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
- จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
- เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไ้ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวชี้วัดที่ 2.10	:	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 2
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต <hr/> จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลที่ต้องการ

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิตหรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ (สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ สํารวจความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตและส่งข้อมูลให้คณะ)
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวชี้วัดที่ 2.11	:	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 3
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ หรือ ศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี ที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) ผู้สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีกระบวนการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณากลับกรองคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI <u>หรือ</u> บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในสาขานั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ
0.50	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน*
1.00	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์และอินโดนีเซีย

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัดประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของผลงานการเผยแพร่งานแต่ละชิ้น จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

หมายเหตุ แหล่งเผยแพร่และรายชื่อวารสารที่ได้รับรองมาตรฐานติดตามได้จากประกาศของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ตัวชี้วัดที่ 2.12	:	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 4
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษา}}{\text{ระดับปริญญาเอก}} \times 100$$

$$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}}{\text{ระดับปริญญาเอก}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จาก

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
	ต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น จากต่างประเทศ
0.50	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลที่ต้องการ

- จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก รายปีตามปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา

- ตัวชี้วัดที่ 2.13 : ร้อยละของนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
ต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
- ความเชื่อมโยง : WUR
- ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553-31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

- มหาวิทยาลัยมีนโยบายและเป้าหมายส่งเสริมหลักสูตรและการเรียนการสอนสู่ความเป็นนานาชาติ มีการจัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติ มีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนและรับนักศึกษาชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้นทุกปี โดยจัดระบบและกลไกการบริการตลอดจนส่งเสริมบรรยากาศความเป็นนานาชาติเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชาวต่างประเทศและนักศึกษาชาวไทยให้ได้มีปฏิสัมพันธ์และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทำให้นักศึกษาต่างชาติ มีความผูกพันและมีความประทับใจระหว่างที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น
- นักศึกษานานาชาติ** หมายถึง นักศึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศ (ไม่ได้ถือสัญชาติไทย) ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาทุกชั้นปีที่มาศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นในหลักสูตรต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นเปิดสอนในปีการศึกษา 2553
- การนับจำนวนนักศึกษานานาชาติ** ให้นับนักศึกษานานาชาติที่มีสถานะเป็นนักศึกษา (คงอยู่) ในปีการศึกษา 2553 (ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2553 - 31 พฤษภาคม 2554)

เกณฑ์การประเมิน :

- พิจารณาจากจำนวนนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
- สูตรการคำนวณ

$$\frac{(\text{จำนวนนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรี} + \text{จำนวนนักศึกษานานาชาติระดับบัณฑิตศึกษา})}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

3.เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
ร้อยละ 1	ร้อยละ 2	ร้อยละ 3	ร้อยละ 4	ร้อยละ 5

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

- รายชื่อนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2553
- จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

- ตัวชี้วัดที่ 2.14 : ร้อยละของนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปและมาจากต่างประเทศต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
- ความเชื่อมโยง : WUR
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553-31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

- การส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเดินทางไปแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในต่างประเทศนั้นเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่นักศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง สามารถดำเนินการได้ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดประชุมสัมมนาวิชาการ การวิจัย การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การฝึกทักษะการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นต้น ซึ่งเป็นแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้ การสนับสนุน
- **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาทุกระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปีการศึกษา 2553 และแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ
- **แลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ** หมายถึง การไปประชุมสัมมนาวิชาการ การศึกษาดูงาน การวิจัย การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การฝึกทักษะ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในด้านวิชาการ
- **แลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ** หมายถึง การมาร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ การศึกษาดูงาน การวิจัย การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การฝึกทักษะ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้องในด้านวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน :

1. พิจารณาจากจำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศและมาจากต่างประเทศ(ทุกระดับการศึกษา) เปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด
2. สูตรการคำนวณ

$$\frac{(\text{จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปต่างประเทศ} + \text{จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ})}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

3. เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
ร้อยละ 1	ร้อยละ 2	ร้อยละ 3	ร้อยละ 4	ร้อยละ 5

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. จำนวนและรายชื่อนักศึกษาที่ไปแลกเปลี่ยนในต่างประเทศ
2. จำนวนและรายชื่อนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนมาจากต่างประเทศ
3. จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

องค์ประกอบที่ 3

กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

- ตัวชี้วัดที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
 ความเชื่อมโยง : สกอ. 3.1
 ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์เฝ้าระวังการทุจริต แหล่งทุนการศึกษาต่อการบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการที่สนองความต้องการ
ของนักศึกษา

หมายเหตุ :

ในกรณีคณะหรือสถาบันที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และ ข้อ 5 โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 3.2
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์การวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีน้ำเงิน
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 3.3 : เงินบริจาคจากศิษย์เก่า
- ความเชื่อมโยง : WUR
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553-31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

- จำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่า แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับศิษย์เก่าซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพและประสบความสำเร็จ มีความมั่นคง การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้สถาบันจะช่วยสนับสนุนให้สถาบันบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ได้
- ในกรณีที่บริจาคเป็นทรัพย์สินให้ตีราคาเป็นเงินด้วย เช่น บริจาครถยนต์ ที่ดิน เครื่องมือทางการแพทย์ เป็นต้น
- ตัวชี้วัดนี้ ใช้ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกของ QS และ Times Higher Education

เกณฑ์การประเมิน :

1. พิจารณาจากสัดส่วนของจำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่าเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด (บาทต่อคน)
2. สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่า}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}}$$

3. เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
100 บาทต่อคน	200 บาทต่อคน	300 บาทต่อคน	400 บาทต่อคน	500 บาทต่อคน

หมายเหตุ : ตัวอย่าง

คณะ ก. มีจำนวนเงินบริจาคจากศิษย์เก่าจำนวน 450,000 บาท และมีจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา จำนวน 1,200 คน คิดเป็นสัดส่วน ($450,000/1,200=375$ บาท) ดังนั้น คณะ ก. มีผลการประเมินอยู่ที่ระดับ 3 คะแนน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. รายการและจำนวนเงินหรือทรัพย์สินบริจาคที่ได้รับจากศิษย์เก่า ในปีการศึกษา 2553

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวชี้วัดที่ 4.1	:	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 4.1
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของคณะ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
4. มีการจัดสรรงบประมาณของคณะเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของคณะอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 4.2	:	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ความเชื่อมโยง	:	สกอ. 4.2
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษาวงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวมเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

เกณฑ์การประเมิน :

1	2	3	4	5
มีการปฏิบัติ 1 ข้อ	มีการปฏิบัติ 2 ข้อ	มีการปฏิบัติ 3 ข้อ	มีการปฏิบัติ 4 ข้อ	มีการปฏิบัติ 5 ข้อเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตาม เกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

- ตัวชี้วัดที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและ
นักวิจัยประจำ
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 4.3
- ประเภทของตัวชี้วัด : ปัจจัยนำเข้า
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในคณะคือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น คณะจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในคณะและที่ได้รับจากภายนอกคณะเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของคณะ นอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ โดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน : โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์ประเมินเฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 150,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 75,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก} \times 5}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
2. คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นำตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญาเงินทุน โดยอาจารย์หรือนักวิจัย **แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ**

- ตัวชี้วัดที่ 4.4 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 5
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2553 (1 มกราคม 2553 – 31 ธันวาคม 2553)

คำอธิบาย :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากผลงานวิจัยในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ดนตรี และการแสดงที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) ผู้สาธารณะหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กร สมาคมที่เกี่ยวข้องและมีชื่อเสียงในระดับชาติหรือนานาชาติ และมีกระบวนการประเมินคุณค่าของผลงานในการเผยแพร่ เช่น

- มีคณะกรรมการผู้พิจารณาถ่วงน้ำหนักของคุณภาพของผลงานก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจประกอบด้วย ศิลปินระดับชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
- การประกวด มีรางวัลรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่มีคุณภาพ และที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
0.25	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ใน

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
	รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
0.50	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
0.75	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
1.00	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับชาติ
0.50	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน*
1.00	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(exhibition) หรือการจัดการแสดง(performance) ระดับนานาชาติ

*อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
40 %	50 %	60 %	70 %	80 %

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ (พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงาน สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ) โดยรายงานในแต่ละปีปฏิทิน ในช่วงสามปีปฏิทินย้อนหลัง จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับ ปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้ระบุค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัยด้วย
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ (พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน) โดยรายงานในแต่ละปีปฏิทิน ในช่วงสามปีปฏิทินย้อนหลัง จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้ระบุค่าน้ำหนัก ของแต่ละผลงานสร้างสรรค์ด้วย
3. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลังสามปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

หมายเหตุ แหล่งเผยแพร่และรายชื่อวารสารที่ได้รับรองมาตรฐานติดตามได้จากประกาศของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ตัวชี้วัดที่ 4.5	:	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 6
ประเภทของตัวชี้วัด	:	ผลผลิต
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การนำไปใช้ประโยชน์ของงานวิจัย เป็นการนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การนำไปใช้ประโยชน์ของงานสร้างสรรค์ จะต้องปรากฏชัดตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการสร้างสรรค์ ซึ่งได้นำเสนอรายงานขั้นตอนการสร้างสรรค์ ผ่านการวิเคราะห์และสรุปผลตามผลงานอย่างเป็นระบบสามารถนำผลงานและรายงานการดำเนินงานไปใช้เป็นประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ และได้นำเสนอผลการนำไปใช้จากผู้เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันศิลปะ เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
20 %	30 %	40 %	50 %	60 %

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่เสร็จสิ้นในปีใดปีหนึ่งในรอบ 3 ปี โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติและนานาชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่แสดงผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
 - ข้อมูลที่แสดงผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย กฎหมาย มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
 - ข้อมูลที่แสดงผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

- ตัวชี้วัดที่ 4.6 : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ
 ความเชื่อมโยง : สมศ. 7
 ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553-31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน : กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.50	- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
1.00	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือ ตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
4 %	6 %	8 %	10 %	12 %

ข้อมูลที่ต้องการ

- จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ รายปี ตามปีปฏิทิน โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น โดยรายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน
- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ทั้งนี้ให้รายงานย้อนหลัง 3 ปี จนถึงปีการศึกษาที่ประเมิน

หมายเหตุ รายชื่อวารสารที่ได้รับการรับรองมาตรฐานติดตามได้จากประกาศของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

- ตัวชี้วัดที่ 4.7 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
- ความเชื่อมโยง : ก.พ.ร.
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

เปรียบเทียบจำนวนจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง จำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำได้พัฒนาขึ้นจนได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สิทธิบัตร (Patent) หมายถึง หนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์คิดค้นหรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบว่าด้วยสิทธิบัตร พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์คิดค้น แบ่งออกเป็นสิทธิบัตรการประดิษฐ์ และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์

อนุสิทธิบัตร (Petty patent) เป็นการให้ความคุ้มครองสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเช่นเดียวกับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แตกต่างตรงที่การประดิษฐ์ที่จะขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นการประดิษฐ์ที่มีเป็นการปรับปรุงเพียงเล็กน้อยซึ่งมีเทคนิคที่ไม่สูงมากนัก สำหรับขั้นตอนการขอรับอนุสิทธิบัตรจะใช้ระยะเวลาสั้นกว่าสิทธิบัตรมาก เนื่องจากใช้ระบบ จดทะเบียนแทนการใช้ระบบการตรวจสอบก่อนการรับจดทะเบียน

ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร หมายถึง จำนวนผลงานวิจัยที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยได้พัฒนาขึ้นจนกระทั่งได้จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในประเทศสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ได้มีการกำหนดค่าน้ำหนักของสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร

วิธีการนับ

การนับจำนวนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร ให้นับสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปี โดยนับได้ทั้งการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะกรณีที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับกรณีอยู่ระหว่างยื่นจดทะเบียนหรือรอผลการจดทะเบียนไม่นับการจดลิขสิทธิ์และการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การนับให้นับที่มีการจดทะเบียนในปีปฏิทินที่ประเมินซึ่งตรงกับปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
0.50	- อนุสิทธิบัตรได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ
1.00	- สิทธิบัตรที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งในและต่างประเทศ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
1 %	1.5 %	2 %	2.5 %	3 %

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนและรายการการจดทะเบียนสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัยในแต่ละปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร วัน เดือน ปีที่ได้รับจดทะเบียน โดยจำแนกการจดทะเบียนในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ให้รายงานค่าน้ำหนักของผลงานที่ได้รับจดทะเบียนแต่ละผลงานด้วย
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของแต่ละคณะวิชาและหน่วยงานวิจัย โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
3. สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรฉบับจริงหรือสำเนา ที่แสดงชื่อผู้ประดิษฐ์และวันที่ได้รับอนุมัติ

- ตัวชี้วัดที่ 4.8 : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์และนักวิจัยประจำ
- ความเชื่อมโยง : WUR
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2553 (1 มกราคม 2553– 31 ธันวาคม 2553)

คำอธิบาย :

การเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สถาบันสร้างขึ้นมีหลายช่องทาง เริ่มตั้งแต่การเผยแพร่ในระดับสถาบัน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ สถาบันอาจส่งเสริมให้ผลงานวิจัยของสถาบันได้มีโอกาสเผยแพร่ในระบบสากลที่เป็นที่ยอมรับมากขึ้น และการได้รับอ้างอิงในระบบสากลดังกล่าวไม่ว่าจะเป็น refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติจะสะท้อนคุณภาพของผลงานวิจัย รวมทั้งเป็นการขยายฐานการเผยแพร่ได้กว้างขวางขึ้น

หมายเหตุ

1. การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม
2. บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด ให้นับเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ “research article” “letter” และ “review”

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงในปีปฏิทิน 2553-2552}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมดในปีปฏิทิน 2552}} \times 100$$

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

สำนักวิทยบริการสืบค้นข้อมูลเบื้องต้นแล้วส่งให้คณะตรวจสอบและเพิ่มเติมข้อมูล

เกณฑ์การประเมิน (ร้อยละที่เพิ่มขึ้น)

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
40 %	60 %	80 %	100 %	120 %

ตัวอย่าง

คณะ ก มีอาจารย์และนักวิจัยประจำ จำนวน 50 คน

ปี 2552 มีบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง จำนวน 45 บทความ

ปี 2553 มีบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง จำนวน 85 บทความ

ดังนั้นร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง $(85-45 \times 100 / 50)$ เท่ากับ 80.00% ได้ระดับ 3

คะแนน

- ตัวชี้วัดที่ 4.9 : ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่ออาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด
- ความเชื่อมโยง : KKU
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2553 (1 ตุลาคม 2552– 30 กันยายน 2553)

คำอธิบาย :

- ให้เปรียบเทียบจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำของคณะที่ได้รับทุนทำวิจัยจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ
- การเจ้านับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยจากภายในมหาวิทยาลัย การเจ้านับจะไม่นับซ้ำ ถึงแม้ว่าอาจารย์หรือนักวิจัย ผู้นั้นจะได้รับทุนทำวิจัยหลายเรื่อง และในกรณีที่มีการทำวิจัยเป็นคณะให้เจ้านับจำนวนอาจารย์ในคณะที่ทำวิจัยได้ทุกคน ทั้งนี้ ให้สามารถนับรวมทุนส่วนตัวที่ใช้ในการทำวิจัยด้วย
- นักวิจัย หมายถึงบุคลากรที่มีตำแหน่ง “นักวิจัย” ไม่นับรวม จนท.วิจัย จนท.บริหารงานวิจัย และผู้ช่วยนักวิจัย

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริง}} \times 100$$

ในปีงบประมาณ 2553

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริงในปีงบประมาณ 2553 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 ก.ย. 53)
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยฯ จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
รายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
10 %	20 %	30 %	40 %	50 %

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการ

- ตัวชี้วัดที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 5.1
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

หมายเหตุ :

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 5.2
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ นั้นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 5.3 : การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 8
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553-31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคมหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ วิทยานิพนธ์หรือหลักสูตร เป็นต้น

ประเด็นการพิจารณา

1. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
2. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการวิจัยต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
3. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชาต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
4. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่ต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
5. ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่ใช้กับการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราต่อจำนวนโครงการบริการวิชาการทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

- ตัวชี้วัดที่ 5.4 : การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก
ตัวบ่งชี้พื้นฐาน: ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 9
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
2. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและพัฒนาตามอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
4. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 6

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

- ตัวชี้วัดที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 6.1
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 6.2	:	การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
ความเชื่อมโยง	:	สมศ. 10
ประเภทของตัวชี้วัด	:	กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	:	ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การส่งเสริมและสนับสนุน หมายถึง การให้ความสำคัญและการขยายขอบเขตในโครงการหรือกิจกรรม ให้มีคุณภาพสมบูรณ์ขึ้นด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ บุคลากร ความรู้ โอกาส และกำลังใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถจะดำเนินการ ได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าทางศิลปะ ตลอดจนเป็นแนวทางการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ซึ่งก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตสังคม รวมทั้งผลเกิดจาก กิจกรรมและผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีจึงควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทศนคติ และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละ และการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่พักของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม
4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
5. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

- ตัวชี้วัดที่ 6.3 : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 11
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อบุคคล สถาบัน สภาพแวดล้อม และสังคมในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรียของศิลปะและวัฒนธรรมเดิม การพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ ทั้งทางเทคโนโลยี ระบบสังคม และความนิยม เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจมีความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรม ที่ส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึก สามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุข มีรสนิยม ก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ ที่งดงาม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพัน ตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการดำรงรักษาสืบต่อไป

ประเด็นการพิจารณา

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. อาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. มีพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมต่อการจัดกิจกรรม และมีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา
 2. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สามารถประเมินได้
 3. รายงานสรุปผลหรือประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพทางศิลปะและวัฒนธรรม
 4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วง
- ระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่างแบบสำรวจ แบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
5. ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ปรากฏในประเด็นการพิจารณาในข้อ 2 และข้อ 3

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

- ตัวชี้วัดที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของกรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงาน
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 7.1 สมศ.12-13
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือ กรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานนั้น ๆ หากกรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารมีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. กรรมการบริหารสูงสุดปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาคณะ/หน่วยงาน
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานไปยังบุคลากรในคณะ/หน่วยงาน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในคณะ/หน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะ/หน่วยงานเต็มตามศักยภาพ
6. ผู้บริหาร มีการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
(หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินข้อที่ 6 จะต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ได้แก่ 1.หลักประสิทธิผล 2.หลักประสิทธิภาพ 3.หลักการตอบสนอง 4.หลักภาระรับผิดชอบ 5.หลักความโปร่งใส 6.หลักการมีส่วนร่วม 7.หลักการกระจายอำนาจ 8.หลักนิติธรรม 9.หลักความเสมอภาค 10.หลักการมุ่งเน้นฉันทามติ)
7. กรรมการบริหารสูงสุดประเมินผลการบริหารงานของคณะ/หน่วยงานและผู้บริหารได้นำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม
8. ผลการประเมินการดำเนินงานของกรรมการบริหารสูงสุด และ ผลการประเมินผู้บริหารของคณะ/หน่วยงาน ได้ระดับคะแนน 3.51 ขึ้นไป (แสดงวิธีการประเมินและผลการประเมินทั้งในส่วนของกรรมการบริหารสูงสุด หรือ การประเมินผู้บริหาร)

เกณฑ์การประเมิน :

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6-7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 7.2 : การพัฒนาคณะ/หน่วยงานผู้องค์กรแห่งการเรียนรู้
 ความเชื่อมโยง : สกอ. 7.2
 ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนวปฏิบัติปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

หมายเหตุ : การประเมินในระดับหน่วยงาน เกณฑ์ข้อที่ 1 ต้องสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
- ความเชื่อมโยง : สกอ. 7.3
- ประเภทของตัวชี้วัด : กระบวนการ
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะ/หน่วยงานควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับคณะ/หน่วยงาน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาคณะ/หน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจ โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวชี้วัดที่ 7.4	: ระบบบริหารความเสี่ยง
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 7.4
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

เพื่อให้มีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการ ดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของคณะ/หน่วยงาน ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของคณะ/หน่วยงาน ตัวอย่างเช่น
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - อื่น ๆ ตามบริบทของสถาบัน
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมินที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสียหาย หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสียหายร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆ ที่อยู่ภายในที่สถาบันสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว
2. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น
3. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

** หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้นการไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสียหายที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน
2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

เกณฑ์การประเมิน :

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ 8.1	: ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 8.1
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีงบประมาณ 2553 (1 ตุลาคม 2552- 30 กันยายน 2553)

คำอธิบาย :

คณะ/หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของคณะ/หน่วยงานได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์คณะ/หน่วยงาน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาคณะ/หน่วยงาน และบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อกรรมการบริหารสูงสุดอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ :

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ ดังนั้น ควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่ใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผลจากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการ

ดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวชี้วัดที่ 9.1	: ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ความเชื่อมโยง	: สกอ. 9.1
ประเภทของตัวชี้วัด	: กระบวนการ
การเก็บข้อมูล	: ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกัน แก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะ ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของคณะ/หน่วยงาน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของคณะ/หน่วยงาน
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย
 - 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ
 - 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อมหาวิทยาลัยและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ
 - 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะ/หน่วยงาน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้
6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน (ภายนอกมหาวิทยาลัย) และมีกิจกรรมร่วมกัน
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 - 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

- ตัวชี้วัดที่ 9.2 : การพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะ
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 16
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะวิชาเป็นแหล่งผลิตกำลังคน มีภารกิจหลัก 4 ประการคือ ผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการจัดตั้งคณะวิชา ทำให้เกิดความหลากหลายตามภารกิจหลัก ซึ่งต้องมีการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ แต่ละแห่งมีการกำหนดปรัชญา ปณิธาน พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาที่หลากหลายตามวัตถุประสงค์การจัดสถาบันอุดมศึกษา นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะสอดคล้องปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ ดังกล่าว

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะโดยได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุดของคณะ
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วน สมบูรณ์และบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
3. มีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในสถาบันอุดมศึกษาโดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะวิชาและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สะท้อนอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะวิชาจนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะวิชา รวมทั้งแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปี ที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุด
2. แผนพัฒนาคุณภาพของคณะวิชาในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุด
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของคณะ
4. หลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือได้รับการยกย่องเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

- ตัวชี้วัดที่ 9.3 : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของคณะ
 ความเชื่อมโยง : สมศ. 17
 ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
 การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

พิจารณาผลการดำเนินงานตามจุดเน้น จุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานของคณะวิชา

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของคณะโดยได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุด
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วน สมบูรณ์และบุคลากรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
3. มีการประเมินความพึงพอใจของประชาคมในคณะโดยอยู่ในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนดและได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. เอกสารที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของคณะ
2. แผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นของคณะที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุด
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นที่กำหนดหรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นของคณะที่ได้รับการยอมรับ
4. เอกสารหลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัลหรือได้รับการยกย่องเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติที่ดี เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

- ตัวชี้วัดที่ 9.4 : ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ของคณะ
- ความเชื่อมโยง : สมศ. 18
- ประเภทของตัวชี้วัด : ผลผลิต
- การเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2553 (1 มิถุนายน 2553 – 31 พฤษภาคม 2554)

คำอธิบาย :

คณะเลือกดำเนินการ 2 เรื่อง จากประเด็นเรื่องที่ชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นเรื่องที่ชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่เลือกดำเนินการในแต่ละเรื่องนั้น ต้องผ่านการเห็นชอบจากกรรมการบริหารสูงสุด

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
4. ได้รับการยกย่องระดับชาติ
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติ/นานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. โครงการหรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
2. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสถาบันที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ
3. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ ซึ่งจะต้องมีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการจริง ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจ และผลการประเมินการนำความรู้ไปใช้ พร้อมแบบประเมิน
4. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ
5. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติ
6. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

ภาคผนวก

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
(3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอน ให้ครบทุกรายวิชา
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปี การศึกษา
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อย กว่า 3.5 จาก คะแนนเต็ม 5.0
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
หมายเหตุ : คณะอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของคณะหรือ กำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเองโดยกำหนดไว้ใน รายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของคณะ ทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุ ตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีกรณี

ตารางรายงานข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set)
ประจำปีการศึกษา 2553

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3-8	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตร(ที่ไม่ใช่วิชาชีพ)ที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3-6	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนทั้งหมด	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 3	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช่วิชาชีพ) ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
			จำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ)	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
			จำนวนหลักสูตร (ที่ไม่ใช่วิชาชีพ) ที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
			จำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และเกณฑ์มาตรฐานสาขา วิชาชีพ (กรณีที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาชีพ)	
			- ระดับอนุปริญญา	
			- ระดับปริญญาตรี	
			- ระดับ ป.บัณฑิต	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ข)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก)	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก และแผน ข) (ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเฉพาะในแผน ข)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง	
			- ระดับปริญญาเอก	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 6	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรสาขาวิชาชีพทุกระดับการศึกษาที่มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ 8	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)	
			- - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) (แผน ก)	
			- - - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) (แผน ข)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)	
			- - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) (แผน ก)	
			- - - จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) (แผน ข)	
			- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ)	
- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ)				
- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)				
- จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1 และ 2	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการมีงานทำ	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา	
			จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับผู้สำเร็จการศึกษา	
คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (ภาคปกติและภาคพิเศษ)		
		- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ก (ภาคปกติและภาคพิเศษ)		
		- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่จบโดยแผน ข (ภาคปกติและภาคพิเศษ)		
		จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด		
			เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย)	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น 2 กรณี)	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษารอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
	คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น 2 กรณี)	
	คะแนน	ปีการศึกษา	- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
			- ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษารอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)	
คน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด		
คะแนน	ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (แบ่งเป็น 2 กรณี)		
		- ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม 5)		
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ	
			จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า	
	ร้อยละ	ปีการศึกษา	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่ใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3, ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
			จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท	
			- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก	
	ร้อยละ	ปีการศึกษา	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และศ. ปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่ใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)	
		ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง รศ. และศ. ปีการศึกษา		

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
			ที่ผ่านมา (กรณีที่ใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ข้อ ค และ 2.5 ข้อ 1	FTES	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร	
			- ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ)	
			- ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)	
			- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคปกติ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิต(ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)	
			- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาโท (แผน ก) (ภาคปกติและภาคพิเศษ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคปกติ)	
			- ระดับ ป.บัณฑิตชั้นสูง (ภาคพิเศษ)	
			- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)	
- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ข้อ 1	เครื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดบริการให้นักศึกษา จำนวน Notebook และ Mobile Device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ Wi-Fi กับสถาบัน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ข้อ 6	คะแนน (เทียบจากคะแนนเต็ม 5)	ปีการศึกษา	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา	
			ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย	
			ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อาทิ งานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา	
			ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อาทิ ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 2	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีรายละเอียดของรายวิชาและประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาทุกรายวิชา	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 3	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีรายวิชาส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ข้อ 4	หลักสูตร	ปีการศึกษา	จำนวนหลักสูตรที่มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 3	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 4	ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม	
			จำนวนตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมที่บรรลุเป้าหมาย	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ข้อ 5	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
	กิจกรรม	ปีการศึกษา	จำนวนกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาที่ได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ข้อ 3	กิจกรรม	ปีการศึกษา	จำนวนกิจกรรมนักศึกษาที่มีการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้แยกตามประเภทกิจกรรม	
			- จำนวนกิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	
			- จำนวนกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ	
			- จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม	
			- จำนวนกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม	
			- จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	
4.1, ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5	คน	ปีการศึกษา	จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ข้อ 3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	
			จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ข้อ 4 และตัวบ่งชี้ที่ 4.3	บาท	ปีการศึกษา หรือ	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน	
			- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
		ปีงบประมาณ หรือ ปีปฏิทิน	- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
			- - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
		ปีการศึกษา หรือ	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน	
			- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
ปีงบประมาณ หรือ ปีปฏิทิน	- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ			
	- - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	คน	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)	
			- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
			- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
			- - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
			จำนวนนักวิจัยประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ)	
			- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
			- - กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
- - กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ทั้งหมด	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 1	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 4	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ข้อ 6	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการยื่นการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ (ปริญาโท)	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบัน	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
			เจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ (สารนิพนธ์) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
			จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่เผยแพร่ (ปริญญาโท)	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน	
- จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพันธ์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)				
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ (ปริญญาเอก) - บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ของวิทยานิพนธ์ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศ. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยค. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้น นอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยของวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์	
			- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยค. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยค. หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ จากต่างประเทศ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้น นอกเหนือจากฐานข้อมูล ISI หรือบทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สกอ. เผยแพร่ใน Website ของสำนักงานฯ	
			- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วยนับ	รอบปีของการเก็บข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน	
			- จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 6	ชิ้นงาน	ปีการศึกษา	จำนวนรวมของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ภายนอกสถาบัน	
			จำนวนรวมของผลงานวิชาการ	
			- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	
			- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	
			- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	
			- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 2	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอน	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ข้อ 3	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการวิจัย	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการเรียนการสอนและการวิจัย	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชา	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลสู่การเปิดรายวิชาใหม่	
	โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการบริการทางวิชาการที่ใช้กับการขยายผลที่ใช้กับการต่อยอดสู่หนังสือหรือตำรา	
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	กิจกรรม/ โครงการ	ปีการศึกษา	จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
ตัวบ่งชี้ที่ 7	คน	ปีการศึกษา	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด	
	บาท	ปีงบประมาณ	รายรับทั้งหมดของสถาบัน (ปีงบประมาณ) รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ งบดำเนินการทั้งหมด	
	บาท	ปีการศึกษา	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่และที่ดิน (ปีการศึกษา) เงินเหลือจ่ายสุทธิ สินทรัพย์ถาวร	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ข้อ 3	ตัวบ่งชี้	ปีการศึกษา	จำนวนตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ข้อ 9	ชื่อเรื่อง	ปีการศึกษา	จำนวนแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์	
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15	คะแนน	ปีการศึกษา	คะแนนการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด	
			จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาต่างประเทศทั้งหมด	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเกาหลีใต้	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเยอรมัน	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาจีนกลาง	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาญี่ปุ่น	

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับ KPI	หน่วย นับ	รอบปีของ การเก็บ ข้อมูล	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553	จำนวน
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาทมิฬ	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาไทย	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาพม่า	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาฟิลิปปิน	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามลายู	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามาลายู	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาลาว	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเวียดนาม	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอินโดนีเซีย	
			-จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียน อื่นๆ	
			คน	ปีการศึกษา
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาเกาหลีใต้ที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาเขมรที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาจีนกลางที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาญี่ปุ่นที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาทมิฬที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาไทยที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาพม่าที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาฟิลิปปินที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษามาลายูที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษามลายูที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาลาวที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาเวียดนามที่กำหนด			
	-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาอังกฤษที่กำหนด			
-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาอินโดนีเซียที่กำหนด				
-จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ				

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา
(Full – time Equivalent Student : FTES)
ประจำปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คณะ	รวม FTES	FTES* สุทธิ	รวม FTES* สุทธิ	เกณฑ์ อาจารย์ต่อ FTES*	จำนวน อาจารย์ ตามเกณฑ์
1.คณะแพทยศาสตร์	2,434	2,434	2,434		406
ปริญญาตรี(ปกติ)	1,923	1,923	2,151	1:6	358
ปริญญาตรี(พิเศษ)	97	97	284	1:6	47
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	228	228			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	187	187			
2.คณะวิทยาศาสตร์	4,358	4,775	4,775		318
ปริญญาตรี(ปกติ)	3,290	3,290	3,880	1:15	259
ปริญญาตรี(พิเศษ)	651	651	894	1:15	60
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	295	591			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	121	243			
3.คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,966	3,343	3,343		223
ปริญญาตรี(ปกติ)	1,994	1,994	2,615	1:15	174
ปริญญาตรี(พิเศษ)	596	596	728	1:15	49
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	310	621			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	66	132			
4.คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	4,536	4,875	4,875		181
ปริญญาตรี(ปกติ)	3,330	3,330	3,672	1:27	136
ปริญญาตรี(พิเศษ)	782	782	1,204	1:27	45
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	190	342			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	235	422			
5.คณะพยาบาลศาสตร์	818	818	818		136
ปริญญาตรี(ปกติ)	373	373	556	1:6	93
ปริญญาตรี(พิเศษ)			262	1:6	44
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	183	183			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	262	262			
6.คณะศึกษาศาสตร์	2,314	2,727	2,727		121
ปริญญาตรี(ปกติ)	1,342	1,342	1,553	1:22.5	69
ปริญญาตรี(พิเศษ)	147	147	1,173	1:22.5	52
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	141	211			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	684	1,026			
7.คณะสาธารณสุขศาสตร์	668	668	668		111

คณะ	รวม FTES	FTES* สุธิ	รวม FTES* สุธิ	เกณฑ์ อาจารย์ต่อ FTES*	จำนวน อาจารย์ ตามเกณฑ์
ปริญญาตรี(ปกติ)	244	244	304	1:6	51
ปริญญาตรี(พิเศษ)	157	157	364	1:6	61
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	60	60			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	207	207			
8.วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น	1,823	2,954	2,954		109
ปริญญาตรี(ปกติ)	162	162	162	1:27	6
ปริญญาตรี(พิเศษ)	247	247	2,792	1:27	103
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)					
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	1,414	2,545			
9.คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	638	638	638		106
ปริญญาตรี(ปกติ)	377	377	377	1:6	63
ปริญญาตรี(พิเศษ)	227	227	261	1:6	43
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)					
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	34	34			
10.คณะเกษตรศาสตร์	1,246	1,505	1,505		100
ปริญญาตรี(ปกติ)	971	971	1,404	1:15	94
ปริญญาตรี(พิเศษ)	18	18	101	1:15	7
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	217	433			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	42	83			
11.คณะสัตวแพทยศาสตร์	523	523	523		100
ปริญญาตรี(ปกติ)	263	263	278	1:5.25	53
ปริญญาตรี(พิเศษ)	239	239	245	1:5.25	47
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	15	15			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	6	6			
12.คณะวิทยาการจัดการ	2,461	2,645	2,645		98
ปริญญาตรี(ปกติ)	1,701	1,701	1,701	1:27	63
ปริญญาตรี(พิเศษ)	528	528	944	1:27	35
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)					
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	231	416			
13.คณะเภสัชศาสตร์	580	580	580		97
ปริญญาตรี(ปกติ)	189	189	289	1:6	48
ปริญญาตรี(พิเศษ)	269	269	291	1:6	49
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	100	100			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	22	22			
14.วิทยาเขตหนองคาย	2,145	2,169	2,169		97

คณะ	รวม FTES	FTES* สุธิ	รวม FTES* สุธิ	เกณฑ์ อาจารย์ต่อ FTES*	จำนวน อาจารย์ตามเกณฑ์
ปริญญาตรี (ปกติ-สายวิทยาศาสตร์)	528	528	551	1:15	37
ปริญญาตรี (พิเศษ-สายสังคมศาสตร์)	1,589	1,589	1,618	1:27	60
บัณฑิตศึกษา (ปกติ-สายวิทยาศาสตร์)	11	23			
บัณฑิตศึกษา (พิเศษ-สายสังคมศาสตร์)	16	29			
15.คณะเทคนิคการแพทย์	400	400	400		67
ปริญญาตรี(ปกติ)	256	256	303	1:6	51
ปริญญาตรี(พิเศษ)	83	83	97	1:6	16
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	48	48			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	14	14			
16.คณะทันตแพทยศาสตร์	347	347	347		58
ปริญญาตรี(ปกติ)	282	282	316	1:6	53
ปริญญาตรี(พิเศษ)			31	1:6	5
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	34	34			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	31	31			
17.วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการ จัดการ	785	1,412	1,412		52
ปริญญาตรี(ปกติ)			140	1:27	5
ปริญญาตรี(พิเศษ)			1,272	1:27	47
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	78	140			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	707	1,272			
18.คณะศิลปกรรมศาสตร์	493	493	493		41
ปริญญาตรี(ปกติ)	422	422	444	1:12	37
ปริญญาตรี(พิเศษ)	28	28	49	1:12	4
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	22	22			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	21	21			
19.คณะนิติศาสตร์	999	999	999		37
ปริญญาตรี(ปกติ)	98	98	98	1:27	4
ปริญญาตรี(พิเศษ)	901	901	901	1:27	33
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)					
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)					
20.คณะเทคโนโลยี	400	480	480		32
ปริญญาตรี(ปกติ)	320	320	480	1:15	32

คณะ	รวม FTES	FTES* สุทธิ	รวม FTES* สุทธิ	เกณฑ์ อาจารย์ต่อ FTES*	จำนวน อาจารย์ ตามเกณฑ์
ปริญญาตรี(พิเศษ)				1:15	
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	80	160			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)					
21.สำนักวิชาศึกษาทั่วไป	2,194	2,194	2,194		
ปริญญาตรี(ปกติ)	1,831	1,831	1,831		
ปริญญาตรี(พิเศษ)	363	363	363		
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)					
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)					
22.สถาบันภาษา	1,073	1,073	1,073		
ปริญญาตรี(ปกติ)	862	862	862		
ปริญญาตรี(พิเศษ)	212	212	212		
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)					
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)					
23.บัณฑิตศึกษา	98	98	98		
ปริญญาตรี(ปกติ)			86		
ปริญญาตรี(พิเศษ)			13		
บัณฑิตศึกษา(ปกติ)	86	86			
บัณฑิตศึกษา(พิเศษ)	13	13			

ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัด

องค์ประกอบ			สกอ.	สมศ.	กพร.	WUR/KKU
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน						
1	1.1	กระบวนการพัฒนาแผน	สกอ.1.1			
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน						
2	2.1	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	สกอ.2.1			
3	2.2	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	สกอ.2.2			
4	2.3	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	สกอ.2.3	สมศ.14		
5	2.4	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	สกอ.2.4			
6	2.5	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	สกอ.2.5			
7	2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	สกอ.2.6			
8	2.7	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	สกอ.2.7			
9	2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	สกอ.2.8			
10	2.9	บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี		สมศ.1		
11	2.10	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรีโท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ		สมศ.2		
12	2.11	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่		สมศ.3		
13	2.12	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์		สมศ.4		
14	2.13	ร้อยละของนักศึกษานานาชาติระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด				WUR
15	2.14	ร้อยละของนักศึกษาแลกเปลี่ยนไปและมาจากต่างประเทศต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด				WUR

องค์ประกอบ			สกอ.	สมศ.	กพร.	WUR/KKU
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา						
16	3.1	ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	สกอ.3.1			
17	3.2	ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	สกอ.3.2			
18	3.3	เงินบริจาคจากศิษย์เก่า				WUR
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย						
19	4.1	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	สกอ.4.1			
20	4.2	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	สกอ.4.2			
21	4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	สกอ.4.3			
22	4.4	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่		สมศ.5		
23	4.5	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์		สมศ.6		
24	4.6	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ		สมศ.7		
25	4.7	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร			ก.พ.ร.	
26	4.8	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติ				WUR
27	4.9	ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่ออาจารย์และนักวิจัยทั้งหมด				KKU
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม						
28	5.1	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	สกอ.5.1			
29	5.2	กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	สกอ.5.2			

องค์ประกอบ			สกอ.	สมศ.	กพร.	WUR/KKU
30	5.3	ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนหรือการวิจัย		สมศ.8		
31	5.4	การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก		สมศ.9		
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						
32	6.1	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	สกอ.6.1			
33	6.2	การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม		สมศ.10		
34	6.3	การพัฒนาสุนทรีย์ภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม		สมศ.11		
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ						
35	7.1	ภาวะผู้นำของกรรมการบริหารสูงสุดและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงาน	สกอ.7.1	สมศ.12 สมศ.13		
36	7.2	การพัฒนาคณะ/หน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	สกอ.7.2			
37	7.3	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	สกอ.7.3			
38	7.4	ระบบบริหารความเสี่ยง	สกอ.7.4			
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ						
39	8.1	ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	สกอ.8.1			
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ						
40	9.1	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	สกอ.9.1	สมศ.15		
41	9.2	ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งคณะ		สมศ.16		
42	9.3	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่ออันเป็นเอกลักษณ์ของคณะ		สมศ.17		
43	9.4	ผลการชี้แนะและ/หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆของคณะ		สมศ.18		
รวม			23	18	1	5